

Skarga wniesiona w dniu 8 września 2014 r. – AF Steelcase przeciwko OHIM**(Sprawa T-652/14)**

(2014/C 380/28)

*Język postępowania: hiszpański***Strony**

Strona skarżąca: AF Steelcase, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat S. Rodríguez Bajón)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji OHIM w sprawie wykluczenia AF Steelcase z przedmiotowego postępowania przetargowego;
- stwierdzenie nieważności wszystkich pozostałych powiązanych decyzji OHIM wydanych w związku z przedmiotowym postępowaniem przetargowym, w tym decyzji o udzieleniu zamówienia będącego przedmiotem przetargu, nakazując przywrócenie stanu poprzedniego z momentu sprzed wykluczenia AF Steelcase, tak aby jej oferta została poddana ocenie;
- posiłkowo, gdyby przywrócenie stanu poprzedniego nie było możliwe, nakazanie OHIM zapłaty na rzecz skarżącej odszkodowania w wysokości 20 380 EUR z tytułu szkody poniesionej przez AF Steelcase w związku z decyzją o wykluczeniu jej z przetargu, a także nakazanie OHIM zapłaty na rzecz skarżącej zadośćuczynienia w wysokości 24 000 EUR za krzywdę wyrządzoną AF Steelcase w związku z decyzją o jej wykluczeniu z przetargu; oraz
- obciążenie OHIM kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Niniejszą skargą zaskarżono odrzucenie oferty złożonej przez stronę skarżącą w przetargu dotyczącym dostawy i montażu mebli oraz akcesoriów (część 1) i oznakowania (część 2) w siedzibie OHIM (Dz.U. 214/S 023-035020 z 1.2.2014). Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący braku uzasadnienia i zmiany kryterium w decyzji o wykluczeniu AF Steelcase z omawianego przetargu.
 - W tym zakresie skarżąca wskazuje, że niezależnie od niewystarczającego uzasadnienia decyzji o wykluczeniu, można stwierdzić zmianę kryterium przez administrację, co sprawiło, że skarżąca stała się bezsilna, ponieważ gdyby od początku poinformowano ją, że powodem wykluczenia było to, że zmiana rubryki 20 powodowała niekompletność oferty, argumenty skarżącej we wniosku o przeprowadzenie dodatkowego badania jej oferty byłyby inne, a mianowicie bazujące na takim uzasadnieniu.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady dobrej administracji i proporcjonalności, które obowiązują administrację europejską.
 - W tym zakresie skarżąca podnosi, że w niniejszej sprawie OHIM, stwierdziwszy rozbieżności w formacie załącznika 20, powinien był skontaktować się z AF Steelcase celem wyjaśnienia tej kwestii, ponieważ przy badaniu i ocenianiu ofert od OHIM należy oczekiwać starannego, a zarazem ostrożnego działania.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 1268/2012 z dnia 29 października 2012 r. w sprawie zasad stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii.

— W tym zakresie skarżąca podnosi, że wbrew art. 158 ust. 3 wskazanego powyżej rozporządzenia OHIM nie zwrócił się do AF Steelcase o dostarczenie koniecznych objaśnień, które – jak miało to miejsce w tym przypadku – nie miały istotnego wpływu na warunki oferty.

Skarga wniesiona w dniu 12 września 2014 r. – Hiszpania przeciwko Komisji

(Sprawa T-657/14)

(2014/C 380/29)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: A. Gavela Llopis, Abogado del Estado)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 27 czerwca 2014 r. o wstrzymaniu biegu terminu zapłaty deklaracji wydatków i wniosku o płatność nr 21 w odniesieniu do programu operacyjnego badań naukowych, rozwoju i innowacji, Fundusz Technologiczny – EFRR, wysłanej przez Hiszpanię w dniu 26 grudnia 2013 r. i o uruchomieniu procedury prowadzącej do zawieszenia oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że decyzja o wstrzymaniu biegu terminu i o uruchomieniu procedury prowadzącej do zawieszenia narusza art. 87 ust. 2, w związku z art. 91 i 92 rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 (Dz.U. L 210, s. 25).

— W tej kwestii strona skarżąca twierdzi, że termin przewidziany we wspomnianym art. 87 ust. 2 jest terminem prekluzyjnym uniemożliwiającym Komisji wydanie decyzji o wstrzymaniu biegu terminu zapłaty po upływie dwóch miesięcy, a zatem również uniemożliwiającym uruchomienie procedury prowadzącej do zawieszenia płatności.

2. Zarzut drugi dotyczący tego, że decyzja o wstrzymaniu biegu terminu i o uruchomieniu procedury prowadzącej do zawieszenia została wydana po terminie wyznaczonym prawem Unii i narusza zasadę pewności prawa, zasadę uzasadnionych oczekiwań i zasadę dobrej administracji. Decyzja ta ma szkodliwy wpływ na budżet i szkodliwe skutki finansowe dla Królestwa Hiszpanii, które zgodnie z prawem spodziewało się, że uzyska płatność w wyznaczonym prawem terminie.